1864-01-29

Afsender

Nanna Rygaard

Modtager

Jens Brask

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

Dokumentindhold

#39
Afventer transskription

Hanna

Carlsberg Fredag Aften den 29de
Jan.

Min egen Kjære! Det er sent men Du maa have Dit Brev, jeg hører jo af Dig at Du sætter saa megen Priis derpaa og savner det naar det udebliver og det skal Du have Tak for. Du veed ikke hvor trang og tung den sidste Tid især har været for mig her i dette smukke Huus - som trods al sin Skjønhed kun ganske faae Øieblikke har ladet mig ~~at~~ føle at her er godt at være. Ganske vist har Feilen været min egen, jeg troede jo engang at Livet var en Leg, Verden saa smuk for Alle der tog den fra den Side, men for det Første kan det ikke tillades Een at tage Verden og jeg troer ei heller man kunde bære det. Gud ske Lov haaber jeg at det skal blive varmere, mere tilfreds-

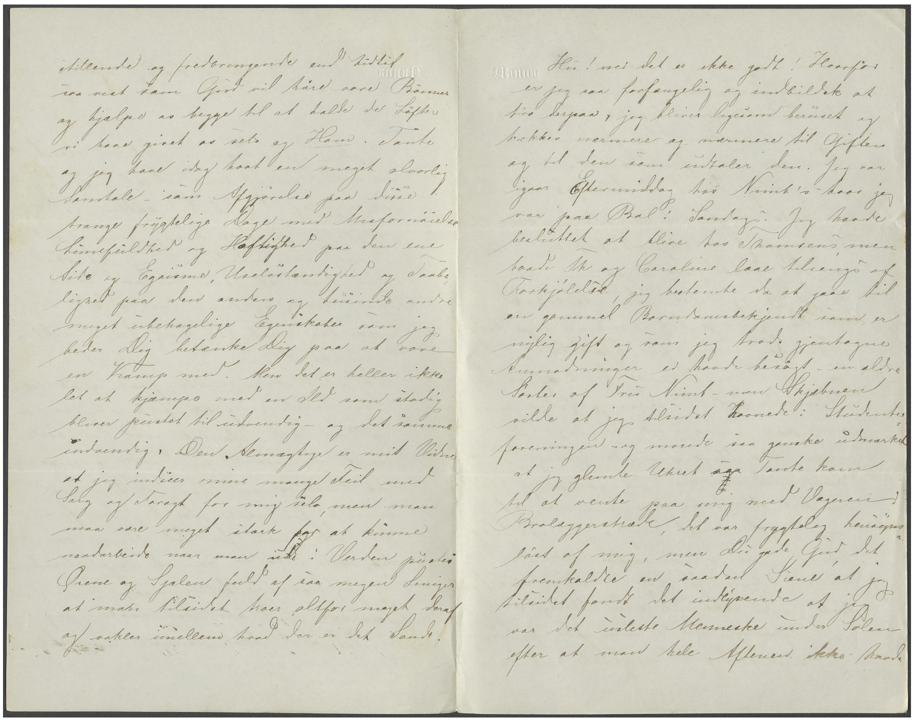

stillende og fredbringende end tidlig saa veed vi at Gud vil høre vore Bønner og hjælpe os begge til at holde de Løfter vi have givet os selv og Ham. Tante og jeg have idag havt en meget alvorlig Samtale – som Afgjørelse paa disse mange frygtelige Dage med Misfornøielse Lunefuldhed og Heftighed paa den ene Side og Egoisme, Uselvstændighed og Taabelighed paa den anden og tusinde andre meget ubehagelige Egenskaber som jeg beder Dig betænke Dig paa at være en Kamp med. Men det er heller ikke let at kjæmpe med en Ild som stadig bliver pustet til udvendig – og det samme indvendig; Den Almægtige er mit Vidne at jeg indseer mine mange Feil med Sorg og Foragt for mig selv, men man maa være meget stærk for at kunne modarbeide naar man ikke: Verden puster Ørene og Sjælen fuld af saa megen Løgn at man tilsidst troer altfor meget deraf og vakler imellem hvad der er det Sande.

Hu! nei det er ikke godt! Hvorfor er jeg saa forfængelig og indbildsk at tro derpaa, jeg bliver ligesom beruset og trækkes nærmere og nærmere til Giften og til den som udtaler den. Jeg var igaar Eftermiddag hos Nimb's – hvor jeg var paa Bal i Søndags. Jeg havde besluttet at blive hos Thomsens men baade Th og Caroline laae tilsengs af Forkjølelse, jeg bestemte da at gaae til en gammel Barndomsbekjendt som er nylig gift og som jeg trods gjentagne Anmodninger ei havde besøgt – en ældre Søster af Frú Nimb – men Skjæbnen vilde at jeg tilsidst havnede i Studenterforeningen og morede saa ganske udmærket at jeg glemte Uhret ~~og~~ Tante kom til at vente paa mig med Vognen i Brolæggerstræde, det var frygtelig hensynsløst af mig, men Du gode Gud det fremkaldte en saadan Scene at jeg tilsidst fandt det indlysende at jeg var det usleste Menneske under Solen efter at man hele Aftenen ikke – havde

talt om andet end mine gode
Sider, og havde været aldeles overbeviist om at
det Modsatte var Tilfældet. De fortalte
mig en saadan Mængde om Folks
Dom over mig fra Ballet - det var
jo frygtelig dumt at tillægge det den
ringeste Vægt, det har altid været et
et flygtigt Bekjendtskab til mig
er det Heldigste, naar man er ung
og livlig og taler uden Forbehold saa
vinder man jo let Venner siges Folk.
Men Du min egen Kjæreste, jeg
plager Dig, Du er træt af al denne
Snak, men Du maa jo følge med
~~mig~~ paa mine Veje herovre - Du
maa ikke blive staaende tilbage, Du
maa med om end jeg fortæller bredt.
Tro blot ikke mere om mig end at jeg
er meget, meget ung og meget, meget
letsindig, saa jeg maa ~~maa~~ takke Dig
tusinde Gange for Dit Billede i mit Hjerte
førte jeg det ikke med mig allevegne, jeg
var ulykkelig - Du er min gode Genius
Jeg siger stadig til mig selv, vil han

Hanna

synes om det, jeg vil ikke gjøre Andet end hvad Du maa see paa Du overstraaler dog dem alle, Du er saa trofast kjærlig klog og god og siger Du altid vil elske mig; Du har jo nu saaet altid min uindskrænkede Fortrolighed, og det maa man for ei at føle sig ulykkelig

Tante og jeg aftalte idag at jeg skulde blive her til November Maaned og vi skulde begge arbeide paa at komme hinanden nærmere hun med Overbærelse jeg med Anstrengelse. Jeg sagde iaftes at jeg vilde reise, jeg kunde ikke blive her naar hun hverken holdt af mig eller var tilfreds med mig — en Afgjørelse maatte træffes et Samliv uden Kjærlighed var utaaleligt denne Bestemmelse er altsaa truffet og i al Mildhed idag — „Efter Stormen"

Jeg skal hilse Dig fra en Cand Massard hvem jeg har havt som Tilskuer paa Ballet. Dette var umaadelig morsomt – jeg maa med Skam nok tilstaa at det var Tilfredsstillelsen over at være Primadonna; men det var heller ikke saa vanskeligt der, trods Massen af sorte lynende eller drømmende Øine.

Paa Søndag skulle vi naturlig igjen have Svømmede. Nielsens Lind Da & Djørups Vagabondes fra Steenstrup og Anna Sapio og Gjedde.

Og jeg er saa træt saa træt og er saa bange for at være over umage hils Moder og Fader og den søde kjære Mine – hu! jeg gyser naar jeg tænker paa at jeg selv skaber mig Fjender ved min Kraftløshed Men det skal blive anderledes! Jeg mener hos Lindahls og de øvrige Kjære som ere berettigede til at glemme mig og at de engang holdt af mig

Lev vel Du Søde!!

Din egen Nanna